

ה"ת 8319/10/15 - חדאד לואאי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ה"ת 8319-10-15 לואאי נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט נאיל מהנא
מבקש	חדאד לואאי
נגד	
משיב	מדינת ישראל

החלטה

מבוא

מונחת בפניי בקשה לביטול הודעה בדבר איסור שימוש מנהלי ברכב בת 30 יום שהוטלה על הרכב בו נהג המבקש והרשום ע"ש אחיו (78-533-23) על ידי קצין משטרה, בגין עבירה של הסעת נוסעים בשכר בניגוד לתקנה 84א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

לאחר שעיינתי בבקשה ובתיק הראיות מטעם המשיבה החלטתי לדחות את הבקשה.

טיעוני הצדדים

ביום 26.10.15 בשעה 08:35 לערך נהג המבקש ברכב השייך לאחיו וכאשר נעצר לבדיקה על ידי השוטרים, נמצאו ברכבו 10 נוסעים שמחקירתם עלה כי הנאשם מסיע אותם באופן יומיומי ממקום מגוריהם למקום עבודתם ובחזרה.

הנהג זומן לשימוע וקצין משטרה הורה לאחר שמיעת טיעוניו על איסור השימוש ברכב לתקופה של 30 ימים וזאת בגין עבירה של הסעת נוסעים בשכר.

עתה, עותר המבקש להורת על ביטול החלטת הקצין בדבר הודעת איסור השימוש. לטענת המבקש, מדובר ברכב המשמש את בני המשפחה וכי הוא זקוק לרכב לצרכיהם.

המבקש טוען כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו ולא הסיע נוסעים תמורת שכר אלא מדובר בנוסעים המוכרים לו אשר פגש אותם כאשר היה בדרכו למוסך בעטרות והסיע אותם בכיוון נסיעתו.

המבקש מצוין כי הטענה לפיה הנוסעים מסרו בחקירתם כי הוא מסיע אותם למקום עבודתם ובחזרה תמורת שכר המשולם ועל ידי המעסיק, אינה נכונה. לטענתו, הוא עובד בחברה לבנייה ומעולם לא קיבל כסף תמורת הסעת נוסעים ואף בתמיכה לכך הציג תלושי שכר המעידים כי הוא מועסק בחברת "הצומת לבנייה ופיתוח בע"מ".

ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה. לטענתו, קיימת עדות שנגבתה מהנוסעים לפיה הם מסרו שהמפעל בו הם מועסקים משלם לנאשם בעבור ההסעה וכי המבקש מסיע אותם באופן יומיומי.

דין

סעיף 57ב לפקודה עניינו פניה לבית המשפט לצורך ביטול הודעת איסור השימוש לפיו:

"(א) בעל הרכב שלגביו ניתנה הודעת איסור שימוש לפי סעיף 57א וכן הנהג שקיבל את ההודעה, רשאים לבקש מבית המשפט, המוסמך לדון בעבירות תעבורה, לבטל את הודעת איסור השימוש; בית המשפט יחליט בבקשה לאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או את בא כוחו או שוטר.

(ב) בית המשפט יבטל את הודעת איסור השימוש אם נוכח כי התקיים אחד מאלה:

(1) הרכב נלקח מבעליו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו;

(2) מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו של בעל הרכב, ובעל הרכב עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה כאמור בסעיף 57א(א).

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הודעת איסור השימוש, או לקבוע תקופה קצרה יותר לאיסור השימוש, בתנאים או ללא תנאים, אם התקיימו נסיבות אחרות מאלה האמורות בסעיף קטן (ב), המצדיקות זאת, ולענין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון, בין השאר, את הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב (ההדגשה שלי- נ.מ).

לא נטען כי הרכב נלקח מבעליו ללא ידיעתו וללא הסכמתו או מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו של בעל הרכב. נהפוך הוא, המבקש טען בחקירתו כי הרכב נמצא אצלו באופן קבוע.

עתה יש לבדוק אם התקיים האמור בסעיף 57ב(ג) לפקודה. לאמור, האם מתקיימות נסיבות המצדיקות לבטל או לקצר את תקופת איסור השימוש ברכב.

במקרה שלפני, קצין המשטרה החליט לאסור שימוש מנהלי ברכב למשך תקופה של 30 יום, כאשר ציין את הנימוק להחלטתו שלא השתכנע מדברי המבקש ומאחר ומדובר בעבירה חמורה.

לאחר ששקלתי את מכלול טענות הצדדים, לא שוכנעתי, כי יש בפני נסיבות המצדיקות ביטול או קיצור תקופת איסור השימוש.

אציין כי ער אני לכך שמדובר ברכב יחיד הנמצא בשימוש בני משפחתו של המבקש וכי אין ספק שהשבתתו תגרום להם נזק רב. אולם, בבסיס איסור מנהלי על שימוש ברכב עומד הרציונל של נטילת "כלי העבירה" מידי בעליו ולטעמי קביעת התקופה למשך 30 ימים נעשית במידה שאינה עולה על הנדרש ואין מקום להתערב בהחלטת הקצין.

לסיכום

אשר על כן, אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ו, 02 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.